

en Gang, om Landbrugsministeren var fremkommen med et Forslag som dette. Hvilken rørende Kærlighed vilde de Herrer saa ikke lægge for Dagen overfor dette Forslag. Hvor vilde de ikke have hævet og løftet den højtærede Landbrugsminister til Skyerne. Men det er nu ikke den højtærede Landbrugsminister, der har fundet paa det. Den højtærede Landbrugsminister er ikke meget rig paa Ideer, ikke meget rig paa Initiativ, der kommer ikke meget nyt fra den Side. Ulykken ved Forslaget er den, at det er Socialdemokratiet, der har bragt den frem, og da de nu, efter at alt andet er slaaet fra dem, ikke have andet at indvende, skal det gøres til et partipolitisk Spørgsmaal. De ville heller ikke faa nogen Glæde af Forsøget herpaa. Spørgsmaalet er rent sagligt, og det er i sig selv saa godt, at de Herrer ikke kunne slaa det ihjel. De kunne stemme det ned, men det vaagner op igen, og de Herrer ville komme til at møde det rundt paa Møderne, thi Befolkningen ville kende dette Spørgsmaal, drage det frem og ønske netop denne Sag støttet.

Ordføreren (Blem): Jeg ønsker ganske kort at svare det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, (K. M. Klausen), der vil hævde, at jeg ikke skulde ønske, at de bornholmske Hededyrkere og saa kunde faa Gavn af Statstilskuddene eller Præmierne. Det ærede Medlem har nu en særlig Forkærlighed for Bornholm og mener, at der skal han nok kunne klare sig, men han kunde ikke benægte, at da han i Udvalget første Gang udkastede Tanken om Præmier for Hededyrkere, tænkte han alene paa Jylland. Han kan ikke benægte, at det var mig, der straks tog Ordet og sagde, at skulde vi have det, maatte det være for hele Landet, ogsaa for Bornholm, at vi paa Bornholm netop i sin Tid havde indsendt et Andragende til Indenrigsminister Ingerslev herom, hvilket ikke havde ført til noget Resultat, og at jeg derfor glædede mig til, at vi nu kunde komme med. Det faar det ærede Medlem Lov at lade staa, for vi have Vidner nok paa den Ting.

Saa var det ærede Medlem heller ikke glad over, at jeg kører op med saa mange Tal. Nej, for Tal ere nogle haarde Krabater, har en Englænder en Gang sagt. Naar det ærede Medlem siger, at Hederne have ligget i Hundreder af Aar og fremdeles ligge hen, og at under en saadan Landbrugsminister, som vi have, gaar det saa

langsomt, at de fremdeles ville ligge hen, og at kun ganske lidt vil blive dyrket op, saa henviser jeg ham til Direktør Rubins Afhandling i „Det 19. Aarhundrede“, hvor han taler om Hedeopdyrkningen. Det ærede Medlem sagde, at det var en Skam for os, at vi ikke dyrkede Heden ganske anderledes op. Direktør Rubin har netop hævdet, at det er en stor Ære for Danmark, at vi de sidste 50 Aar have erobret 100 □ Mile Land. Jeg tror, at Direktør Rubin har bedre Forstaaelse af, hvad der i denne Henseende er til Ære for vort Land, end det ærede Medlem. Thi jeg synes nok, det ærede Medlem her har kastet sig ud i en Diskussion, hvor det, selv om hans Viden maaske er stor, og hans Tillid til sig selv maaske ikke mindre, dog adskillige Gange har skortet ham paa Viden. Naar han saaledes lige over for den højtærede Landbrugsminister talte om, at Laanene til Hedekommuner kun var et Par Tusinde Kroner om Aaret, glemte han, at vi siden den Tid havde faaet Loven om Statslaanefonden med andre Regler, og at der i de to sidste Aar efter denne Lov var udlaaet en Snes Tusinde Kroner om Aaret, altsaa hele det bevilgede Beløb, og at der i det sidste Aar var stillet Krav om 10,000 Kr. mere. Saaledes er det ved adskillige Lejligheder gaaet det ærede Medlem, at det har skortet ham noget paa Viden, naar han har kastet sig ind i en Diskussion, som ligger noget udenfor hans sædvanlige Virksomheds Omraade.

K. M. Klausen: Det ærede Medlem for Rønne (Blem) kæmper jo her i Dag tappert for sine Bornholmere og mener, at det skal ikke lykkes mig at tage Æren fra ham og berøve ham den Fortjeneste, han mener at have indlagt sig over for de bornholmske Husmænd. Men hvis det ærede Medlem virkeligt vil gøre noget nyttigt og gavnligt for de bornholmske Husmænd, skal han stemme for saadanne Forslag, som ere til Gavn og Nytte for dem. Det kan ikke nytte at rejse Spørgsmaal og drage de bornholmske Husmænds Navn frem, naar han alligevel intet vil gøre for dem. Hvis det ærede Medlem vil drage denne Sag frem overfor de bornholmske Husmænd, ville de sige til ham: „Hvorfor stemte De ikke for et Forslag, vi kunde faa Godt af, i Stedet for at staa og bekæmpe det?“ I denne Henseende har det ærede Medlem for Rønne vist ikke noget at rose sig af, han har ikke rørt en Finger for at fremme denne Sag.